

متن پرسش

سلام علیکم: سوالی داشتم که آنچه امام را امام کرد تقوای بالا و ورع ایشان بود حالا اگر فردی بخواهد اینگونه عمل کند برچسب افراطی می خورد و به نحوی دچار انزوا می شود و شاید هم برداشت بدی از دین شود. حالا تکلیف چیست؟ با این توصیف که رعایت اینطور مسایل برای بانوان سخت تر است. می دانم که تنها به رساله عملیه اکتفا کردن امام را امام نکرد (رحمت الله علیه) بنده افق بالای امام را خواستارم چه کنم که شرایطش فراهم نیست حتی پدرم اجازه تحصیل در حوزه را هم نمی دهد و به خاطر برخی رعایت هایم هم بعضی از افراد مرا افراطی و تک بعدی می دانند من خشک مقدس نیستم ولی باز هم مورد اتهام هستم. در این شرایط چه باید کرد وقتی که پدرم اجازه ی تحصیل در حوزه را هم به من نمی دهد و من خوف وارد شدن در دانشگاه را دارم که نکند دارالغرور دنیا مرا بفریبد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هنر ما آن است که در عین رعایت تقوا طوری عمل کنیم که مردم تصور نکنند از آن ها جدایییم و هنر شما آن است که به دانشگاه بروید ولی آزاد از تحمیل های فرهنگ غربی، عمل کنید. به نظرم مباحث اخیر جناب آقای پناهیان تحت عنوان «زندگی بهتر» نکات خوبی دارد که جریان های مذهبی ما از یک مشکل تاریخی عبور کند. مشکلی که ما هنوز نتوانسته ایم در عین دیندارانه زندگی کردن، خود را از جامعه و فعالیت های اجتماعی جدا ندانیم و در متن یک حیات اجتماعی فعال دینداری کنیم. موفق باشید